

Aldrig Mer Igen

Marie Fredriksson

Det är mörkt,
kanske midnatt
och jag går
Driver ganska planlöst utan mål
Tomma gator,
men nånstans
håller någon annan
hans hand
Och det bränner till
fast jag gärna ville tro
att jag hade glömt
hur gråten kändes
Så plötsligt stod det klart
att allting underbart
kom aldrig mer igen

Det är slut
nåt är borta
men ändå kvar
Spåren efter allt
som en gång var
är så många
sitter i
Folk jag möter
skyndar sig förbi
Dom kan inte se
inte veta vad som hänt
Och jag vill inte visa
vad jag känner
Så plötsligt står det klart
att allting underbart
kommer aldrig mer igen

Jag är trött när det ljusnar
och jag ser solen
och den värmer
mer och mer
Och jag glömmer
vad jag vet
Men plötsligt är den här
min verklighet
Och det bränner till
fast jag gärna ville tro
att jag hade glömt
hur gråten kändes
Så plötsligt stod det klart
att allting underbart
kom aldrig mer igen